

Forfatter: Frydendahl, Jørgen Peter

Titel: BREV TIL: Collin, Jonas FRA: Frydendahl, Jørgen Peter (1826-06-22)

Citation: Frydendahl, Jørgen Peter: "BREV TIL: Collin, Jonas FRA: Frydendahl, Jørgen Peter (1826-06-22)", i *Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder*, J. L. LY BECKERS FORLAG, s. 85. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002227775-000-shoot-L0022277750000079.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Skuespillere og Skuespillerinder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1826, 22. Juni.

Af alle Systemer og jevne Theorier, er Naade-Systemet, efter min Formeening, det meest ødelæggende for et Theater, thi snart s. 86tolereres stivbenede Dansere, hæse Sangere, dorske og flauue Skuespillere og væmmelige Actricer; den lykkelige begavede Artist maa arbeide for disse, og Bestyrelsen har intet at opmuntre eller belønne denne med, thi hiin Hær af Stympere opsluger alt, hvad Bestyrelsen saa gjerne vilde give den fortienstfulde Mand. Da Deres Velbaarenhed, til Theatrets Held, er à la è for Forretningerne, vil De ikke længere taale dette Naade System, men regiere eene med Retfærdighed, vil ikke taale, at den forræderiske Protocolist sætter en Skillevæg — hvor han kan — for alt hvad der er skønt, godt og nyttigt, vil ikke taale, at han længere skal kiæle for sin Egoisme og opoffre Theatrets Ære og Held, ved at prædinere snart den eene eller anden af sine stygge Paarørende, for Exempel hans Svigersøn som er en miserabel Chorist, et udleet Drog af en Prøveskuespiller og som ikke har nogen anden Adgang til Scenen en[d] Protocolistens Datters sandselige Natur, hans forrige Svigersøns Broder, et Menneske, som hverken kan læse, skrive, tænke, tale, føle, er givet Ret, at kalde sig min Kammerat.

Disse Maneuvre, grundende paa Naade-Systemet, at bringe saadanne Persohner frem paa Scenen, er det, som bringer den bedrøvede ydmygede Bøtke paa den Tanke, at han ligesaa vel som Bødkermesteren, maa tillades at prøve i det mindste eet Aar, og at Directionen handler ubillig mod ham, naar saadan et Drog kan blive ved Scenen og han afviises. — Dette fordervelige Naade-System har ogsaa bragt mig — som Gartner i Kunstens Have, at bede om Plads for nok en Vandgreen uagtet det burde være min Pligt, at bede om at Vandgreenene skiæres af, jo før jo heller.

Da Deres Velbaarenhed interesserer sig for den unge Mand, saa tillader ieg mig underdanigst en anden Bøn i denne Sag, efter hvad ieg lover mig af Fremtiden og Retfærdigheds Love, ikke tillade at Bøtke fremstiller sig paa Scenen, thi naar han er trykt lyslevende ved en Debut, saa frygter ieg at han bliver blameret og gaaer samme Vei som den unge Poet som var Braminer i Lanassa, ieg troer hans Navn var Andersen, og Hr. Etatz-Raaden har den Sorg at maa viise ham Døren som De snart nødes til at gjøre ved Schou og fleere for at retfærdiggjøre hvad der er skeet Bøtke.

Blegdamsveyen.